

[Ministeren for skatter og afgifter]

bredspektret tilkendegivelse, end vi normalt får vedrørende de lovforslag, der har været behandlet af skatte- og afgiftsudvalget. Men det er jo ikke noget nyt, at en række af disse spørgsmål interesserer bredspektret ude omkring i befolkningen – også geografisk, som vi fik et enkelt fremragende eksempel på.

Jeg skal ud fra min menneskekærlige indstilling i almindelighed og over for hr. Ellemann-Jensen i særdeleshed undlade at komme med min version af forhandlingsforløbet. Det kan vi godt lade ligge på dette tidspunkt, hvor vi i samdrægtighed har skrevet denne betænkning.

Jeg skal sige til hr. Anders Andersen, at når jeg tænker på forhandlingsforløbet, står det mig noget uklart, hvorfor det ændringsforslag, jeg har stillet i denne betænkning, i mindre grad end det, vi tidligere har drøftet i forhandlingsforløbet, skulle opfylde augustforliget. Det blev da heller ikke særlig stærkt præciseret her fra talerstolen.

Til hr. Thorndahl er der jo ikke mange bemærkninger at gøre. Lige så lidt som hos fremskridtspartiets ordfører ved det forrige lovforslag undgik vi jo en lang række påstande uden én eneste dokumentation, en fuldstændig lodret, plat nedrakning af det, der lå her, en argumentation om, hvor meget det nedsatte respekten for folkestyret, hvilket så blev kronet med den uundgåelige konklusion, at fremskridtspartiet medvirkede til dagsordensdeliriummet ved at fremsætte det forslag om motiveret dagsorden, der ligger her. Så kan vi jo diskutere, hvem det er, der nedsætter respekten for folkestyret, om det er den fremgangsmåde, fremskridtspartiet anvender, eller det er den fremgangsmåde, vi andre anvender.

Der har været nogle problemer omkring ændringsforslaget, der står i forbindelse med bindende kontrakter, problemer, der er rejst af fremskridtspartiet, både mundtligt nu her og også skriftligt, idet man ønsker datoen ændret for det tidspunkt, hvor den bindende kontrakt kan indgås, fra det tidspunkt, hvor lovforslaget blev fremsat, til datoen den 16. december. Jeg må meget advare imod, at man følger dette forslag. Jeg kan da godt sige, at vi allerede nu er vidende om, at leverandører af flasker foreslår, at man træffer aftale om leverancer af flasker – med den tilføjelse, at datoen for en sådan kontrakt jo var noget, man selv kunne bestemme de to

parter imellem. Jeg vil godt sige, at det er en opfordring til svindel, og det kan vi naturligvis ikke medvirke til. Vi kan heller ikke medvirke til yderligere at forbedre mulighederne herfor ved disse datoændringer. Det kan vi under ingen omstændigheder – lige så lidt som de øvrige ændringsforslag fra mindretal – tage.

Camre (S):

Jeg prøvede ved førstebehandlingen at få hr. Kaj Hansens forståelse for, hvorledes genbrugseffekten fremkommer. Det er ikke nødvendigt, vil jeg gerne have lov at gentage, at pålægge de handlende at modtage flaskerne ved en særskilt lovgivning. Det forhold, at afgiften fordyrer visse emballager, gør det i sig selv ønskeligt at bruge dem flere gange, idet man derved kan nedsætte den vægt, afgiften har på den enkelte aftapning, hver gang man bruger emballagen, og det er for os nok.

Vi undgik heller ikke denne gang et forslag til dagsorden. Jeg vil med henvisning til de bemærkninger, hr. Christophersen gjorde under den forrige sag på dagsordenen – det var nemlig visdomsord – afvise denne dagsorden.

Thorndahl (FP):

Hr. Kaj Hansen sagde i sit indlæg, at forligspartierne har dårlig samvittighed, når deres resultater skal bedømmes, og at det ikke er nogen tilfældighed, at vi både ved forhandlingen om isoleringsfradraget og forhandlingen her om emballageafgiften har fået markeret utilfredsheden med forhandlingsresultaterne gennem fremsættelse af dagsordensforslag. Forligspartiernes dårlige samvittighed understreges jo meget tydeligt gennem deres irritation over de meget beretigede forslag til dagsordener, som helt klart er med til at markere denne utilfredshed.

Jeg finder hr. Ellemann-Jensens betragtninger over vort dagsordensforslag meget interessante. Hr. Ellemann-Jensen siger, at vores dagsorden svarer til at sige, at 2 og 2 er 4. Jeg må konstatere, at vi er helt enige med hr. Ellemann-Jensen. Vi er helt enige om, at emballageafgiften erhvervspolitisk set er en fejltagelse, og at lovforslaget er med til at hæmme en positiv erhvervspolitik. Jeg synes, at hr. Ellemann-Jensens reaktion over